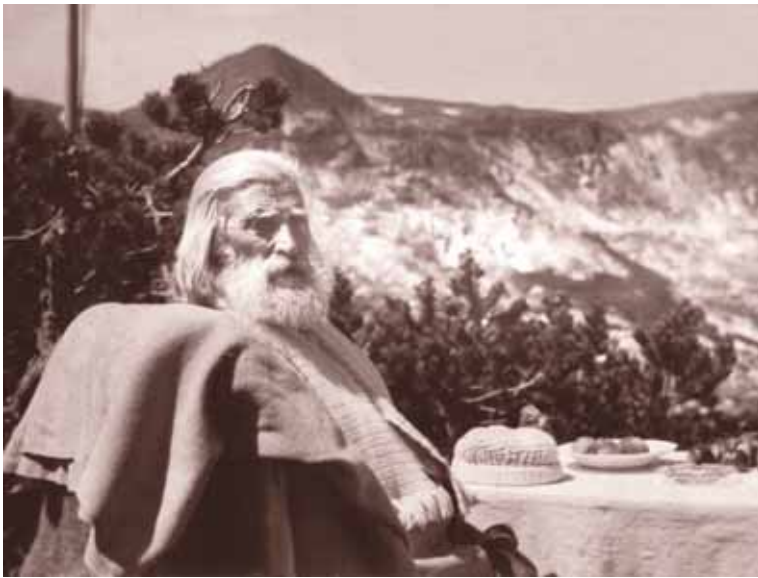

Короната на Любовта

Ние сме дошли до онзи предел на разбиране на Живота, в който се намирал и един от знатните мъже на Египет. Той преминавал през посвещения при Хермес Трисмегист и по време на един голям изпит го превеждали през Пирамидата. След като преминал през четири изпитания, дошъл до едно затворено помещение и при всичкото знание, кое-

то имал, не могъл да мине по-нататък. Тогава си казал: „Излъга ме моят Учи-

тел, изпрати ме тук да умра; разбирам, че му трябва моя живот, но по-добре

да разбия главата си, отколкото да остана в това подземие и да се откажа от своето учение.“ И в своето отчаяние той започнал да блъска главата си във вратата и тя се отворила.

Та казвам: докато не си блъска главата в Божествената врата, тя няма да се отвори. Това е един психологически момент: когато дойдат най-големите страдания и терзания, и човек счита, че нещата са безизходни и недостижими, тогава той може да познае, че има една Разумност, която урежда нещата - непостижимите неща стават постижими, човек вижда Висшата разумност.

продължава на стр. 2

120 години от рождението на Борис Георгиев

През 2008 г. се навършват 120 години от рождението на великия български художник Борис Георгиев - патриарх на изобразителното изкуство. Със своята палитра, художникът възпява и изследва човешката душа, която е Божествена частица от величието на Бога - Творецът на всичко видимо и невидимо във Вселената. Величието на гения, силата на духа му му дават възможност да контактува с бедни и богати, с високопоставени люде, с индийските парии и да възприема всички като свои братя.

Борис Георгиев е успял да прозрے дълбоко в човешките души, да почувства меката и страданието, величието и падението на епохата, в която живее. Благодарение на талантите, вложени в него и на задълбоченото знание, което има за вътрешния човешки мир, той успява с майсторство да нарисова красотата на душата. Затова с гордост можем да кажем, че е гений.

продължава на стр. 3

По инициатива на Елена Кацарска на 15 и 16 ноември в Паничище се проведе ПЪРВА НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ посветена на живота и делото на Учителя Петър Дънов.

Представяне на опита на сдружение „Тринога“ за екоземеделие

Повече информация за събитието ще можете да прочетете в следващия брой на вестник „Братски живот“

Успехите на кампанията за Рила

**Вие сте солта, цветята и каймака на България!
Вие сте истинското гражданско общество в България!**

В кампанията за запазване на Национален парк Рила и Седемте Рилски езера за една година се включиха над 170 000 граждани от България, Франция, Канада, Германия, Австрия, Великобритания, Белгия, Холандия и други.

Цвета Христова от „Граждани за Рила“

споделя: „Всичко това е борба за закона и за гражданското общество. Пов-

дигането на гражданската активност - осъзнаването, че от нас зависи това, кое-

то се случва в държавата България, е сред основните цели на дейността ни. Незаконното строителство на лифта от хижа „Пионерска“ до хижа „Рилски езера“ е поводът. Ако спечелим тази битка, ще спечелим и другите битки за природата“.

продължава на стр. 4

Евродепутатите пред сградата на Представителството на Европейската комисия в България

Нов щрих към портрета на Учителя Петър Дънов

Проф. Хервиг Волфрам, Карим Абделгани и Андрей Грива в разговор пред Мястото на Учителя

Una grande tradizione - una grande ispirazione

На 10.10.2008 г. в СУ „Св. Климент Охридски“ се проведе международен колоквиум, който съчета премиерата на труда на проф. Хервиг Волфрам „Кратка история на готите“ на български език (дело на издателство ПИК - В. Търново, с подкрепата на Австрийското министерство на науката и изследванията) и форум от научни доклади и съобщения за историята и културата на готите. Самият проф. Волфрам - дългогодишен директор на Института за австрийска история към Виенския университет, считан за „кла-

сика на съвременната готология“ изнесе основния научен доклад за ролята на готите в историческото развитие на Европа, като същевременно представи и своята книга. В експозето си той припомни, че тази година отбелязваме 1660 години от заселването на готите - християни начело с техния апостол, епископ Вулфила (311-383) по днешните български земи - през 348 г. край Никополис ад Ис-

трум, близо до днешното Велико Търново. Под знака на тази годишна беша и организиран колоквиумът - от СУ „Св. Климент Охридски“, от Посолството на Република Австрия и от Дом Вулфила.

Доклади от българска страна изнесоха акад. д.и.н. Васил Гюзелев, проф. д.б.н. монсеньор Георги Елдъров, Андрей Грива, д-р Росен Милев, Иван В. Венедиков.

продължава на стр. 3

Продължение от бр. 32

Ако не мислите, ако не съпоставяте нещата, вие можете да изпаднете в суеверия, от които нищо няма да придобиете. Обаче като изучавате нещата в тяхното последователно развитие, вие ще дойдете до положение да намерите законите, които са работили при създаването на човешките пръсти. Така само ще разберете, че всичко това е резултат на дълга съзнателна еволюция. Например еднокопитните нямат такива пръсти, както човек има. Свинята има два пръста. Вълкът на задните си крака има по пет пръста - четири добре развити и един недоразвит. Защо едни животни имат по един пръст, други - по два, по три, по четири, а човек - пет пръста. Това има своите научни обяснения. Разумни сили са работили за създаването на пръстите у човека и у животните. Който е изучавал човешката ръка, по първия пръст само може да определи какъв е даден човек по характер, по способности, по сили в него. От значение е и кожата на човека. Като погледнете кожата на ръката, ще видите дали е мека или твърда, суха или влажна. Също така имат значение и формите на клетките, от които кожата е направена. Като погледнете кожата на най-горната фаланга на пръстите, на меката част, с която се пипа, ще видите някъде охлювчета, някъде - концентрични кръгове и т.н. Всичко това е резултат на ра-

Хиромантия

от Учителя

зумно действащи сили, а не на нещо произволно, неразумно.

Като ученици вие трябва да изучавате тия неща, да дойдете поне до онези елементарни знания, с които да си служите в живота. Каквото научите за ръката си, не се плашете, но знайте, че всичко може да се измени. С разумна воля и със съзнателна работа върху себе си човек може да измени пръстите си, да даде правилна насока на силите в организма си. За да измените пръстите си, вие трябва първо да измените мислите си, да въздействате на своя мозък. За да има мисъл, мозъкът на човека трябва да бъде пластичен, лесно огъваем.

Всяка сутрин в продължение на един месец наблюдавайте лявата, т.е. царствената си ръка, без да я критикувате. Пожелайте дълбоко в душата си тя да се оформи. Ако това не може да стане в кратко време, пожелайте да я видите поне насън, да знаете как да я коригирате. Средният пръст на ръката представя справедливостта, съвестта, или както някои я наричат - човешката в хората. Който няма съвест, т.е. човешчина в себе си, той не може да се нарече човек в пълния смисъл на думата. Ако линията на съдбата, т.е. на щастията,

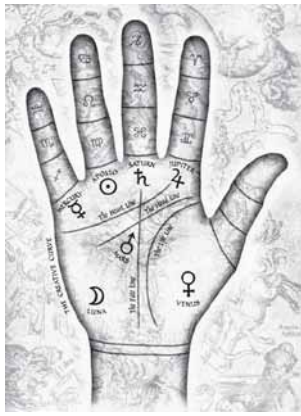
е добре развита в човека, това показва, че неговото сърце е широко отворено и щедро.

Дясната ръка на човека представя бъдещето му, а лявата - неговото минало.

Изучавайте ръката си, както и всички пръсти поотделно, за да се свързват с разумните същества, които ги управляват. Достатъчно е да погледнете пръстите на човека, за да познаете как е работил в миналото и как работи сега. Природата е написала всичко върху човека.

Когато умствената и сърдечната линии имат определени дължини, показва гениалност. Като измериш линиите и видиш отклонението им, това отношение показва степента, до която умът, сърцето и разумният живот са достигнали.

Успоредните линии когато господстват, характерът е независим, на нищо не се подчинява. Такъв човек си има особени идеи. Понеже има разумни идеи, той няма защо да се подчинява на този или на онзи. Има хора, на които ум-

ствената и животната линии са успоредни. Такива характеристики са крайно свободолюбиви. Той не слуша, можеш да му говориш колкото искаш, той всякога ще

си свърши това, което желае.

А когато има черни точки, те понякога повлияват на ума. Когато животната и умствената линии са скачени, това показва, че човек е бил под силното влияние на баща си и майка си. Това не е лошо. Хубаво е. Може един разумен човек да се подчинява, да бъде разумен в света. Но не мислете, че това е едно естествено положение на линиите. То е станало по влияние. То е временно.

Съвременните хиромантици не са казали още какво трябва да бъде направлението на умствената линия. Те са констатирани, че когато умствената линия е скачена, този характер е подчинен, благоразумен. А когато не е скачена с животната линия, човек си остава на опашката в обществото, но когато го закачиш, той всякога ще иска

да дойде начело. Той казва: „Можете да ме турите на опашката, но в моя живот не се месете“.

Когато тези три линии - животната, умствената и сърдечната са успоредни, тогава имаме един характер уравновесен.

Ако сърдечната се скачи с умствената и животната, тогава такъв човек е печален. И ако видите, че някому умствената и сърдечната линии са слети, и то на двете ръце, вие от такъв човек стойте настрана. Той каквото да каже, никога няма да го изпълни. Но тези две линии могат да се слоят по няколко начина: или умствената линия може да се отклони към сърдечната или сърдечната към умствената. А това зависи от вътрешната обстановка, при каква среда е човек, т.е. дали се намира при гъстата материя, дали живее при лоши условия. Гъстата материя всякога става от същества, чиито ум е изопачен, те сгъстват материята.

Ще вземете предвид колко е дължината на умствената линия. У съвременните хиромантици не е определено точно каква трябва да бъде дължината на линиите. Разни са. Когато сърдечната линия е дълга, това е един добър признак. Това показва хубави качества, в този случай има и някои отрицател-

ни качества, но са по-малко. Когато умствената линия е извънредно дълга, има по-лоши качества, отколкото добри. Има лоши качества не в материално отношение, а в умствено - съмнение, подозрение. Такъв човек е толкова хитър, че каквото му говориш, веднага го претегля на тънките везни и си казва: „Не съм от онези, които можеш да излъжеш“. В умствено отношение има пробен камък. И когато прекарват през ума си някоя идея, могат да я анализират.

Аз говоря, когато са нормални линиите, т.е. когато са живи линии. Защото на ръката има и мъртви линии. Има мъртви линии на живота, ума и сърцето. Тагава животът, умът и сърцето не могат да се развиват. Защото ако е за линии, то някои от маймуните имат много линии. Каква дълга линия на сърцето има у тях! Душите им са в застой. Където и да я туриш, в застой е тя. Така и глупавият човек може да дойде в застой.

Хиромантията може да послужи на онзи, който разбира - да можем да прескочим мъртвите линии в живота. Аз наричам мъртви линии състоянията на застой.

Не важи къде седят линиите. Те лесно могат да се познаят. Най-напред трябва да изправите линиите в астралния свят и после лесно могат да се поправят във физическия свят. И не можете да поправите линиите в астралния свят, ако не приемете новите идеи.

(Следва продължение)

Короната на Любовта

от стр. 1

Ако в Живота нямаше тази Разумност, никакво постижение не би имало. Защото Божествената разумност от по-висшето слиза към по-нисшето и се свързва с него. Тоест има две течения: едното слиза от Божествения свят и прави цял един кръг. Сега ние се занимаваме само с проучване на хората, но когато те се свържат, ще има едно сближение, едно сливане между всички тях. Тогава нуждите и страданията на всички хора ще бъдат задоволени и техните копнежни постоянно ще се реализират.

Сега, не се стремете да реализирате всичко. Хубостта на Живота седи в малкото, което човек може да реализира в даден случай. Вземете за пример цялата тази местност - тя е една написана книга. Като гледам тукашните планини, за мен те имат различен смисъл; ако ги гледа някой друг, ще види съвсем друго. Когато гледам канарите, на тях е написано всичко, което е било. В тези канари преди милиони и милиарди години са живели същества със свои идеи и разбирания и всичките им планове са написани там за този, който разбира. Така е за ученика, за посветения, а невежият изучава само

кориците на книгата. Обикновеният учен изучава как е написана книгата, а посветеният учи нейното съдържание. Когато започнем да изучаваме вътрешния смисъл, съвсем друго ще разбирате. Много пъти вие казвате: „Аз обичам някого“; знаете ли какво нещо е Обичта? Любовта е една Божествена книга, не е само един акт. Да любиш, това показва, че влизаш във връзка с целия Космически свят. И когато двама хора се любят на Земята, цялото Небе, Ангелите и целият Не видим свят знаят за това. А тук, на Земята, когато двама се обичат, те се скриват на тъмно, за да не ги знае никой - защо? Понеже този свят е грешен, свят на разбойници, а тези влюбени хора са намерили едно богатство и се крият никой да не ги знае. Затова вие трябва да имате едно ново, възвишено понятие за Любовта. Да обичаш някого, това е най-хубавото, което човек може да направи; да мислиш право, това е най-хубавото, което човек може да направи, и да извършиш една добра постъпка, това е най-хубавото, което човек може да направи.

Пак ви казвам: сега се изискват силни хора, за нашия век са потребни творци. Сега има нужда

от работни хора, а не от философи, които да питат кой ще уреди Царството Божие... Как ще стане сближаването на народите не е наша работа. Тези народи идват и се сближават - настъпва времето, Земята се върти. Те са много упорити, но Бог има методи и за това: за всички тия народи, които са части на Цялото, Той има една пещ и като ги тури в огъня и ги извади навън, всички те - и германци, и англичани, и французи - ще замязат на скъпоценни камъни. И Бог ще ги тури върху една корона - те ще възприемат тази идея и ще заживеят по новия начин. Под думата огън разбирам Божествената Любов. Докато Божествената Любов не озари всички неща, те са неспособни и невъзможни, но когато влязат в тази пещ, хората ще ги разберат. Само Любовта е, която може да осмисли Живота. След това вече умът има една основа, върху която гради. Единствена - та основа в света, върху която можем да градим, това е Божествената Любов.

Любовта в света не се разрешава с философия - тя се разбира като един общ принцип, който всички трябва да възприемем. Онзи, който само човърка с Любовта, на-

мира постъпките й не съобразни и иска да ги коригира, той създава цял ад в себе си. Щом се опиташ да коригираш Любовта в себе си, ти създаваш свой ад. Престани да я коригираш! Усмихни ли се и най-малко, всички дяволи ще се наредят около теб. Възприеми я и ще дойде Царството Божие! Вие питате кой създаде дяволите; вие ги създадохте - колкото дяволи има на Земята, все хората ги създадохте.

Искам да внеса във вас новата мисъл за приложението. Ние много вярваме, всички хора са правдоверни, но за да се прилага, трябва Любовта. А това е едно от най-трудните изкуства. Да приложиш Любовта в нейната Пълнота и Красота, това е най-трудното качество. Който го придобие, ще бъде възнагаден - той е постигнал най-хубавото изкуство, което душата му може да постигне и за което тя може да бъде щастлива. Сега казвам на всинца ви да се опитате да приложите Любовта. Аз наричам съвършени хора тези, които се радват където и да са. Например, щом минеш покрай един извор, да се радваш, когато гледаш, че тази вода тече - и душата ти да трепти, че самата тя тече. Когато видиш, че ед-

но дърво е напъпило, да се радваш; когато видиш, че една птичка хвърчи, пак да се радваш; когато видиш облаците да се движат, пак да ти стане приятно; когато едно камъче се търкаля, да се радваш - при всяко едно движение да се радваш. В това движение да виждаш, че има една вътрешна сила, която оживява нещата - тя постоянно оживява мъртвите предмети.

Всичко това наоколо, което виждате, са все символи: тези мъртви канари са мъртвите мисли и чувства, които нямат приложение. Когато нашата мисъл оживее, и те ще оживеят - тогава има приложение. Когато нашите чувства оживеят, когато постъпките ни оживеят, всички ще оживеят. И когато дойдат общите принципи, тогава ще разбирате тази Природа, която сега е затворена. Ние затова сме дошли: излезли сме в Природата да прочетем тази Божия книга и да се върнем в дома си... Пред вас седи един обширен Живот, който трябва да учите.

Сега, всички хора трябва да държат идеята: „Наближило е Царството Божие“. Ако се изразя на съвременен език, всички хора търсят свобода - всеки от вас иска да бъде свободен и това е ед-

но право. Но в свободата трябва да бъдеш разумен, защото Свободата само чрез Разумността може да се крепи, а самата Разумност може да се крепи чрез Любовта. Разумни трябва да бъдем, но трябва да обичаме. Следователно Любовта и Обичта са основа на Разумността, Разумността е основа на Свободата, а Свободата е основа на Живота, който трябва да се даде на Земята. Тези неща ги преплитайте както искате. И всеки ден отваряйте сърцата си, както цветето отваря своята чашка на Слънцето, и възприемайте новото, което Бог внася във вашия ум, за да можете да израстете, защото в растенето е Животът.

Насадете нивите си и градините си навсякъде - това е Новата култура и тогава вие ще бъдете свободни по цялата Земя. Така ще се въдвори Царството Божие. Тогава всички хора ще могат да се сближат и това ще бъде един велик ден - и скоро ще бъде. Няма да се минат повече от два Божествени дни - тогава Слънцето два пъти ще изгрее и ще залезе. И тогава наближило е Царството Божие.

Част от лекцията „Наближило е Царството Божие“, 10 август 1930 г. Седемте рилски езера

120 години от рождението на Борис Георгиев

от стр. 1

Художникът, приел съдбата на скитник мечтател - певец на чистата свята човешка душа и чрез майсторството на своята палитра, успява да долови нежните струни на душата и в цветовете и багри да покаже Божественото ѝ величие.

Общувал с най-великите хо-

зи планетарна личност влиява изкуството си в духовната култура на човечеството.

Духовният учител Петър Дънов е естествен магнит за всички пробудени души. През 1922 г. Борис Георгиев го посещава на „Изгрева“. Запазен е портретът на Учителя, който той прави по това време.

Мечтата му била изкуството да бъде една свята, възвишена мисия в голямото човешко семейство, за да създаде един по-добър свят на братство, единство и взаимопомощ между

човеците. Със своето изкуство се е стремил да покаже, че и ние, българите, сме сътрудничили в областта на човешките идеали за Правда, Красота, Добро и Мир.

Празник на Любовта и Красотата

„Изумени сме от духовния ръст на този българин!“ „Изкуство, което гали душата!“ „За първи път чувам за него - жалко, че малко българи го познават! Каква скромност!“

Това са част от отзивите, които прозвучаха на 11 октомври 2008 г. в зала „Съединение“ в гр. Пловдив. На този ден беше изнесен концерт по случай 120 години от рождението на българския художник Борис Георгиев. Проявата беше организирана от общество „Бяло Братство“.

Гостите бяха очаровани от програмата, поднесена с финес и много любов. Редуваха се изпълнения на вокална група „Дъга“, пламенното слово на Константин Златев за живота и творчеството на художника, цигулковото изпълнение и изпълненията на Симеон Симеонов с песни на Учителя и италианска класика в съпровод на Ани Каралашева на пиано.

Във фоайето на музея беше подредена изложба на картини и архивни материали за живота на художника.

Докосването до изкуството на Борис Георгиев е досег до една велика душа. Пребродил много страни - Италия, Норвегия, Испания, Франция, Швейцария,

Индия, Бразилия и др., опознал човешките страдания и копнежи, с багрите на своята палитра той възпява човешката душа като частица от величието на Бога. Посланията на това изкуство носят щастливо усещане за съпричастност, братска обич и нежност, разбиране. С право почитателите му го определят като патриарх на изобразителното изкуство.

Концертът завърши с благодарност, изказана от Жана Кръстева, към всички участници. Тя пожела в бъдеще да има повече такива прояви, които да сплотяват гражданството на Пловдив и да помагат за духовното ни израстване. Съобщил, че в скоро време ще излезе книга за Борис Георгиев в 3 части: I част - Писма, II част - над 50 репродукции на картини, III - част Отзиви за твореца.

Българският народ е длъжник на своя велик син, тъй като все още малко го познава и като личност и като творец.

В Пловдив Борис Георгиев има приятели и горещи поклонници, които успяха да направят домашна галерия в кв. „Прослав“ и всеки може да я посети, и да се порадва на това богато и светло духовно творчество.

Жана Кръстева

Част от изложбата в зала „Съединение“ гр. Пловдив

ра на неговото време - Учителя Петър Дънов, Айнщайн, Рабиндранат Тагор, Неру, Ромен Ролан, Николай Ръорих, Теодор Траянов, Владимир Димитров-Майстора, Махатма Ганди - та-

Нов щрих към портрета на Учителя Петър Дънов

от стр. 1

Гостът от Египет и пръв арабски изследовател на готите Карим Абделгани от университета в град Мансура, представи своя проект за изследване на готската следа в Северна Африка. С особен интерес научната аудитория, сред която бяха именити учени от Софийския и Великотърновския университети, от Националния археологически институт с му-

зей, от Националния исторически музей, от Националния институт за паметници на културата, от Институтите по тракология и по изкуствознание към БАН и др. изслушаха представянето на дипломната работа на Петър Дънов „Миграция и християнизация на германските племена“ от Андрей Грива. Тя бе издадена неотдавна от изд. „Бяло Братство“ във впечатляващ като визуална стилистика

книжен формат на български и английски езици. Андрей Грива, както и Росен Милев подчертаха, че този труд, макар и малък като обем, но изключително стойностен като послание, написан от Учителя в Бостънския университет през 1892/93 г. го прави предтечата, пионера на системните готоложки изследвания в България, станали актуални тук през последните години. Осо-

беното внимание, което Петър Дънов отделя на моралния облик на „апостола на готите“ Вулфила може да бъде считано с пълно право за един оригинален, български принос в развитието на готологията. Така към портрета на Петър Дънов се добавя и този нов, ценен и в българска, а и в международна перспектива щрих.

Г-н Андрей Грива поднесе на гостите от Австрия и Египет дип-

ломната работа. Същия ден те посети-ха Мястото на Учителя в кв. Изгрев и се поклониха на гроба му, като знак на уважение на научните дейци - готолози към личността, делото и приноса на Петър Дънов като основоположник на българската готоложка научна традиция.

Д-р Росен Милев
Председател
Сдружение
„Балканмедиа“
Дом Вулфила

Отново за дипломната работа на младия Дънов

Имам удоволствието да ви представя една книга с интересна съдба - „Миграция и християнизация на германските племена“, дипломна работа на Петър Дънов в Теологичния факултет на Бостънския Университет, 1893 г., издадена от издателство „Бяло братство“, съвместно с Университетското издателство „Св. Климент Охридски“, 114 г. по-късно.

Дълги години изборът на тази тема е бил загадка за всички последователи и изследователи на Учителя Дънов. Едва след срещата ни с г-н Росен Милев и запознаването ни с Готския проект (2002-2011) погледнахме на нея от друг ракурс.

Като дипломант при проф. Лутер Таунсънд по практическа теоло-

гия през 1892 г. младият Дънов избира да изследва въпроса как Христовото учение е достигнало до едни от най-войнствените варварски племена - германите. По онова време обучението в богословския факултет е ориентирано преди всичко към практическата подготовка на един проповедник.

Дипломната работа, наричана от автора есе и 48 ръкописни страници. На динамиката на миграцията на германските племена са посветени 42 страници, в които студентът интерпретира историческите трудове на Едуард Гибън, Ефраим Емертън, Парк Годуин, фон Хамерт и др. и само с няколко изречения бъдещият философ отбелязва три точки, които след години ще станат

основа на неговото учение, цитирам:

„Трябва да държим в ума си на първо място вътрешната стойност на християнството, толкова добре приложена към всички взаимоотношения в човешкия живот. Второ, Божествената сила и въздействие, които стоят зад него. Трето, неговият Божествен дух, който внася и активизира това учение в дълбините на човешката душа и постепенно придава живот и нарастваща сила на човешкия дух...“

Не знаем с точност по какъв начин са били покръстени варварските германски племена, но истината е, че то е било разпространявано чрез проповедта и личния пример.

Готският проповедник Вулфила явно впечатлява Петър Дънов и

в последните страници на тезата си той пише:

„Вулфила печели любовта и уважението им със своя безупречен християнски начин на живот. Той работи с жар и ентузиазъм за спасението на своя народ.“

Младият студент прозира мисията и значимостта на готския епископ много преди тази тема да бъде известна и обект на научен интерес.

Може би Петър Дънов не случайно подчертава специалната роля на Вулфила. Той е продължител на старохристиянската традиция и делото му в голяма степен е израз на стремежа за връщане към изворите и чистотата на вярата от времето на апостолите. Този стремеж към изначалната, чистата

християнска духовност е общ и при двамата, независимо че живеят в различни епохи.

Другият паралел между тях е голямото и като обем, и като духовна стойност творческо дело. Вулфила превежда Библията, създава азбука, създава книжовна школа - творчески порив, който можем да разпознаем в живота и делото на Петър Дънов.

Третият аспект е универсалният, космополитен поглед към света, характерен за посветените хора.

Доскоро имаше и още един - официалната история мълчеше и за двамата.

Представянето на Дипломната работа на научната конференция в СУ „Климент Охридски“ от Андрей Грива

С музиката на Учителя

С обагрянето на листата във всички нюанси на жълтото и червеното дойде и есента, а с нея и датата 25.октомври, денят на нашия есенен концерт в Плевен. Главни действащи лица в него бяха музикантите Здравка Баръмова - цигулка, Радосвета Хъркова - пиано, Ани Каралашева - виолончело и Кристина Александрова - сопран. В уречения час публиката се бе настанила и с нетърпение очакваше началото. То дойде с песента „Любовта е извор“ и свещеното чувство изпълни залата и душите на слушателите. Продължението бе с „Нева сензу“. Мистичната тишина между изпълненията показваше дълбокото възприемане на тази Божествена музика. След „Мелодия 13“ първата част на концерта завърши с „Ме-Хеин“. Представен ни бе и композиторът Цезар Франк с мелодия, която е била сватбен подарък за негови приятели. Чистотата на тази музика бе тълкувана чрез факта, че авторът ѝ е прекарал целия си живот в катедрала.

Втората част на концерта продължи с изпълненията на Ани и Кристина. „Молитва“ на Мария Десислава от едноименната опера на Парашкев Хаджиев бе чудесен щрих към духовената атмосфера. Чухме произведения и на Хенри Пърсел - английски композитор, известен с компилацията между френски, английски и италиански барок. Кулминацията бе „Новото битие“. Прекрасният глас на Кристина ни накара да доловим с всичките си сетива създаването на небето и земята, на красивата виделина, на светлината и тъмнината, на целия видим и невидим свят. Станахме слушатели и зрители на Божественото творение, наречено Вселена. Концертът свърши, но останало усещането, че всеки един от нас се е докоснал до величественото и неописуемото.

Димитър Първанов, Плевен

Успехите на кампанията за Рила

от стр. 1

„Първият ни голям успех е огромната подкрепа от гражданите в България и по света.“

Вторият успех е мисията от Европейския парламент на изключително високо равнище, в която четирима депутати дойдоха на място да се запознаят с подписката за Рила. Подобна ангажираност на депутати е вторият прецедент в Европа след случая с долината Роспуда в Полша, която беше спасена от прокарване на магистрала именно благодарение на обществената ангажираност, добрата информираност и сътрудничеството между граждани, неправителствени организации, медии и депутати.

Сред най-големите успехи на кампанията е въздействието на гражданите и неправителствените организации върху незаконно строителство и сечи на Паничище. Строителството на лифта от „Пионерска“ продължава, но беше изключително забавено. Най-важно е, че доказахме, че гражданите могат да са фактор за спазването на закона. Изказваме благодарност на всички експерти, колеги и юристи, които положили доброволен труд в течение на много безсънни дни и нощи, за да събират, обработват и анализират информация и карти, да правят справки със закона, за да имаме пълна и точна представа за законово положение, както и да издействат частично спазване на закона, напр. спирането на сечите, както и забраната за строителство и изпълнение на Подробния устройствен план на т.нар. „село Паничище...“

Европейските депутати загрижени за Рила, ще предложат наказателна процедура срещу българската държава

От 27 до 30 октомври 2008 г. четирима европейски депутати, начело с председателя и единия заместник председател на Комисията по петициите към ЕП дойдоха да се запознаят с подадени 17 петиции по наболели въпроси. Ми-

сията от Европейския парламент беше посрещната от представители на коалицията „За да остане природата в България“, „Граждани за Рила“ и Политическа партия „Зелените“, които дадоха разяснения по подадените петиции и заведоха депутатите на мястото на незаконното строителство. Депутатите споделиха, че проявяват специален интерес към подписката на лифта над хижа Пионерска председателят на Комисията по петициите възкликна: „Добре, че дойдохме и видяхме, че дойдохте и видяхме с очите си това ...“ Депутатът от Зелените Дейвид Хамерщайн, който за втори път посещава България и Паничище, обясняваше на колегите си сериозността на проблемите с незаконността, корупцията и натиска върху местните хора относно проекта за ски курорт.

„Вие сте солта, цветята и каймака на България - вие сте истинското гражданско общество в България!“ - това бяха думите на Дейвид Хамерщайн пред гражданите, събрали се на 30 октомври пред Представителството на Европейската комисия в България, за да присъстват по време на пресконференцията и изслушванията на петиции в сградата. „За първи път усетих подкрепата на Европа и безсилието на нашите политики, особено тези в МОСВ да обяснят случващото се в България. Депутатите се разходиха по незаконен път в Рила, видяха лифт, който работи без разрешение и функционира въпреки доказателствата за незаконното му строителство“, споделя Теодор Василев на блога си zelen.bg и продъл-

жава: „Благодаря на всички вас, които вчера бяхте пред представителството на Комисията в България. Които и утре ще се борите отново, които направихте толкова много! Никой не може да ни каже вече, че от действията ни няма смисъл, че борбата е безсмислена. Последната седмица ние отново победихме! Благодаря ви, че ни има и ще сме на поста си докато всички незаконни действия не спрат. Ще сме тук, за да се борим отново за Рила, Пирин, Родопите, Странджа, Стара планина и Витоша, черноморското крайбрежие (това, което остана от него), за всяка малка градинка и пространство в града и къде ли още не...Навсякъде, защото наистина сме истинските граждани на България. И ставаме все повече! Ставаме по-силни! И един ден ще сме вълната, която ще помете всичко...“

На 30 октомври на акцията пред делегацията на Европейската комисия в България се събраха над 400 души, за да покажат подкре-

Посрещане на евродепутатите

пата си за Рила и българската природа. Депутатите бяха посрещнати по стар български обичай с погача и мед на фона на огромна снимка на Седемте Рилски езера. На питката бе изписано символичното „Рила...“ В акцията участва и Давид Моран от Асоциация „Франция - Рила“ с огромна транспарант със снимка на Седемте Рилски езера и надпис „Франция - Рила е тук да подкрепи запазването на Рила“.

Комисията по петициите още каза: „Шокирани сме от всичко, което видяхме през изминалите дни. Шокирани сме от бездействието на вашето правителство и от това, че властите често сами подпомагат незаконното строителство. Уверяваме ви, че ще настояваме за спешни мерки от Брюксел.“

По-рано същия ден мисията от Европейския парламент се срещна и с министъра

на транспорта, заместник министъра на околната среда и водите и министъра на труда и социалната политика на България. След срещата с Министерството на околната среда и водите, Дейвид Хамерщайн, представител на европейските Зелени и член на Комисията по петициите, сподели: „Представихме пред министерството проблемите, с които се запознахме при нашите посещения през изминалите дни, но не получихме никакви отговори, нямаше реакция - сякаш нищо не се е случило...“

Пред медии и граждани Дейвид Хамерщайн беше изключително открит и разговаря с хората, събрали се пред Представителството на Европейската комисия в България: „Аз съм шокиран, аз съм много тъжен от това, което видяхме в България тези дни. Бъдете сигурни, че като се върнем в Брюксел ще представим проблемите в ЕП...“ И още: „Ситуацията в България е абсурдна - хората, протестиращи навън по улиците, са тези, които искат да са вът-

30 октомври - организиран протест в София

са спешни и не могат да се отлагат. Евродепутатите ще запознаят всичките си колеги в Европейския парламент със случаите в България и ще настояват за среща с комисаря по околната среда Ставрос Димас. Накрая пред събралите се граждани Дейвид Хамерщайн облече тениска за Рила и вдъхна вяра за природата в България: „Седем пъти съм ходил в Роспуда, тук идвам за втори път, ще направя всичко необходимо и тук, за да спасим Рила, Иракли и Странджа. Ако трябва ще се вържа за дърветата, както направих в Роспуда...“

Предстои разрастване на кампанията на европейско ниво все повече, като основната сила и тежест остава в България. Срещата с мисията от Европейския парламент завърши с решението депутатите да настояват пред Европейската комисия за започване на наказателна процедура срещу българското правителство заради грубо нарушаване на европейското законодателство

заради 4 емблематични случая, единият от които е Рила!

За да подкрепи кампанията за Рила, да покаже пред европейските депутати, че Рила има значение за европейските граждани, за да се срещне с българските си приятели от 25 октомври до 2 ноември в България бе Давид Моран, президент на специално създадената Асоциация „Франция - Рила“. Давид е сред многото хора, призвани да участват в спасяването на Рила. Давид е истинско събитие за хората в България, които се чудят защо един

французин отдава времето, енергията и парите си за една кауза в България.

Паничище

Строителните работи на Паничище продължават въпреки уверението на Министъра на околната среда и водите, че заповедта му № РД-480/7.08.2008 г. за спиране на реализацията на регулационния план на с. Паничище се спазва.

На 24.10.08 г. при проверка на граждани и експерти бе установена следната строителна дейност:

1. Изкоп за фундамента на хотелски комплекс с площ около 2 000 кв. м.

2. Цялостно унищожаване на повърхността на Сухото езеро в с. Паничище посредством тежка строителна техника.

3. Прокарване на просека в гората с площ от 4 дка в участъка между Сухото езеро и строежа на хотел „Еделвайс2“.

Отново очаквайте информационни турнета за Рила

Предстои отново да започнат информационните срещи за Рила по градове. Организаторите очакват покани за посещения по градове на: saverila@gmail.com.

Благодарим на всички приятели, които се включиха в опазването на Рила и Седемте Рилски езера. Благодарим на тези, които си купиха тениски и по този начин дариха средства на кампанията и разнасяха посланието. Благодарим на тези, които участваха в акциите и на тези, които се молеха. Благодарим, че сме заедно в тази интересна среща на духовното с материалното, на ежедневието и духовните истини, на Учението и на екологията...

Цветя Христова
Вера Петканчин

Долната станция на лифта на Паничище

Пътуване до светилищата на траките - Перперикон, Татул и Белинташ

Перперикон

Пътуването се осъществи от шуменската братска група на 21 и 22 септември 2008 г. За него говорехме от доста време. В навечерието на

на Белинташ - светилището на бесите. За няколко дни се организирахме и на 21 септември в 6.00 ч. групата от 23-ма братя и сестри отпътува от Шу-

като на един дъх, макар че продължи близо два часа. Попаднахме в руините на град-светилище, съществувал от зората на човешката цивилизация

Белинташ

новата учебна година духовете се разбуниха и всички заедно решихме да посрещнем празника

мен за Перперикон.

В 11.30 ч. пристигнахме в града на траките. Разходката ни се стори

(VI в. пр.н.е.) до турското нашествие на Балканите през XIV век.

продължава на стр. 6

На празника "Сен Мишел" в Бонфен - Франция

В "Бонфен", братския център във Франция, ме отведе желанието да видя как живеят братята и сестрите извън пределите на страната. Разбира се, когато Невидимият свят отваря вратите за някоя наша инициатива, има надежда, че и ние ще свършим една малка работа за общото благо.

Първата спирка, която направихме, беше в братския център "Хармония" в Италия, намиращ се в областта Умбрия, близо до град Перуджа. Центърът е разположен на 700 метра над морското равнище, на върха на хълм, от който се открива незабравима гледка в радиус от 360 градуса. Достатъчно е да се обърнеш сутрин на изток, за

да видиш изгряващото слънце, и вечер на запад, за да бъдеш обагрен с чудните цветове на залеза. Центърът има възможност да посрещне като гости около 60 човека. Братята и сестрите се събират тук най-вече в началото на месец август и в края на месец декември.

От братския център в Италия до Бонфен ни делят около 600 км., които пропътувани в компанията на братя и сестри, минават неусетно. Ако отивате за пръв път в Бонфен, ще поискат предварително някой да бъде гарант за вас. Целта е организаторите да бъдат спокойни, че познавате и ще спазвате правилата

по време на престоя си там, които разбира се не са по-различни от тези в нашите братски центрове. Ще ви посрещнат усмихнати сестри, отговарящи за настаняването, давайки ви необходимите указания. Ще намерите брошури, съдържащи най-важните неща, които трябва да знаете относно престоя в селището и удобствата, които ви се предлагат. На всички пристигащи се раздават табелки с името и държавата, от която идват. За тези, които за пръв път посещават селището, табелките са в различен цвят - така всички знаят, че новодошлите имат нужда от указания, които с разположение дават.

продължава на стр. 7

Пътуване до Охрид - българския Ерусалим

За Деня на народните будители - 1 ноември, група приятели се организирахме и посетихме светия град Охрид. Сентиментална стойност за нас има историческият факт, че градът е център на първата българска архиепископия, създадена през V в. и наречена „Първа Юстиниана“, просъществувала до края на XVIII в. Тук е приютена и школата на св. Климент Охридски, когато за нуж-

ни за независимост.

Не е случаен произходът на името - охрид, златна светлина, или град на духовната светлина. Охрид може да бъде наречен и Град на светиите. Легендата разказва, че тук имало толкова църкви, колкото и дни от годината. Но най-важното е, че е бил духовен център на българите. През XVI в. Стефан Герлах, пратеникът на римския папа, посетил Охрид и се

те фанариоти. По-късно неговите мощи са открити във водите на Вардар близо до град Велес. Чрез тях се случват чудеса и той е канонизиран за светия.

Охрид е град, наситен с българска история, култура и духовност. Старата част, Вароша, е разположена на хълм на самия бряг на езерото. Над нея се извисява възстановената Самуилова крепост. На фона на езерото Ох-

Параклисът „Св. Йоан Канео“

дите на книжовното дело цар Борис I дарява имоти в една от най-красивите части на българската държава. Известно е, че след падането на Велики Преслав столица на България става Охрид и от това място Самуиловите войски тръгват на една от най-драматичните битки в летописите на борбите

срещнал с архиепископа на града и на цяла България - мъж на около 50 години в скромно монашеско облекло. На запазените архиепископски печатни пише: „Архиепископ на Охрид и цяла България“. По време на Първото търновско въстание охридският архиепископ Варлаам е убит от гърци-

рид е град-приказка, който омайва, успокоява и подтиква към съзерцание. Езерото е дълго 24 км и широко 18 км, отвсякъде е заградено с високи планини, които достигат надморска височина 2200-2300 м. Самото езеро е на 600 м надморска височина,

продължава на стр. 6

И музика в душата ни звучи

Здравка Барьмова и Ина Дойнова

На 8 октомври 2008 г. в залата на Художествена галерия „Жорж Папазов“ - Ямбол, се състоя концерт на сестра Ина Дойнова. Тя изпълни музика и песни от Учителя. В програмата чухме разнообразни, добре подбрани песни, които бяха поднесени с много финес, благородство, вдъхновение и голям професионализъм.

Атмосферата в залата бързо бе изпълнена с магията на музиката и приятелството. Получи се една прекрасна хармония между изпълнителката и публиката. Това бе едно великолепно преживяване, което донесе радост, наслада и извисяване на душите в залата.

Следващият ден ни посрещна с топлотата на есенното слънце и ни поведе към близката местност „Бакаджик“ заедно със сестрите Здравка Барьмова, Снежана Лесичкова и Ина Дойнова. Свежият и мек въздух погали косите и обърна гостите си в своя субтропичен климат. Есенните багри зарадваха очите на своите посетители.

Искрено си пожелахме тази духовна вълна, повикана от висшите вибрации на музиката на Учителя да ни носи на високите честоти на благодарността и възхвалата на Бога!

Снежана Лесичкова

Пътуване до светилищата на траките - Перперикон, Татул и Белинташ

от стр. 5

Независимо от това, че градът е разрушен и от него се виждат следи само по скалното било, останките са впечатляващи със своята мащабност. Пътят към крепостта преминава от източния скат и е врязан в самата скала - величествена гледка. Тук е главният вход на града. В отвесните скали се виждат следи на 3-4-етажни сгради. В центъра на комплекса е дворецът с тронната зала, от която се открива просторен изглед на изток. В съседство е вдъхващо уважение с размерите си светилище. То е било сграда с мащабна куполообразна форма, в която по хоризонтала се различават три нива. Първото е подът - мястото на обикновените хора, участници в мистерията. На втория етаж, под формата на корниз или ложа, се подреждали жреците. На третото ниво е имало централен олтар, където се извършвали гаданията чрез винено-огнен обряд. На това място прорицателите са гадаели бъдещето и са предсказвали възхода на Александър Велики и на първия римски император Октавиан Август.

Разглеждайки следите от тази древна цивилизация, ние се радвахме и на красивата панорама, която се откриваше към съседните планински хребети. Изцяло бяхме погълнати от миналото величие на древните траки. Попаднали на това място, като любознателни ученици следвахме нашата гид и жадно попива-

ме даваната ни информация, искайки да знаем повече и повече. Тук са следите на една отминала цивилизация на траките, на споменаваните от Учителя „благати българи“, служещи на благия Бог. Тук, в Родопа планина, е станал преносът на старата атланска слънчева култура - традиция, продължавана днес от Бялото братство.

Тук е живял Орфей - първият философ и просветен на антия свят. Тук са прорицалищата на планинските траки - бесте. Жреческата им каста е известна под името сатри, т.е. светецете хора или светиите. Известно е, че другото светилище, в Делфи, през цялата история на съществуването си е поддържано от същото племе. Ролята на тази култура за развитието на човешката цивилизация тепърва ще се осмисля. Древните гърци признават произхода на науките и изкуствата от Тракия, а Родопа е наречена „родина на музите“. Тук дойдохме и ние, да се докоснем до това величие.

Пътят ни продължи на юг, към втората цел на нашето пътуване - свети-

лицето в Татул, отдалечено от Перперикон на 50 км. Пристигнахме в късния следобед и почти нямахме време да се замислим (разстоянието от паркинга е кратко) - озовахме се до онази висока скала, която древните

Татул

автори описват като гроба на Орфей. На висок скалист планински връх е издълбан гроб, обърнат в посока изток-запад. До него има широка площадка и основите на голям храм. Усетила силата на мястото, групата ни направи духовен наряд. Тук като че ли бяхме истински у дома си - наша земя и наша територия, не толкова физически, колкото духовно. Нещо повече - не гледахме часовниците си, а се отдадохме на безмълвие и съзерцание. В това състояние изпитахме необходимост да пеem песните на Учи-

теля и това направиха не принудено няколко сестри. Песните не стихаха, а песента на бащата на Учителя Константин Дъновски „Тебе поем“ бе изпята многократно. Сега, мислейки за тези мигове, разбирам, че това

Добростан - дял от Източни Родопи. Преди залез вече се бяхме изкачили на място, откъдето се очертаваше чудно красивото каменно било на Белинташ. Тук се намира т.нар. Чотрова къща, където отседнахме за нощувка. Тази къща-хотел, разположена в стръмна клисура, където са били изградени павилиони - представителства на различните тракийски племена. Слязохме в подножието на върха на удобна поляна, където изиграхме последната за годината Паневритмия. Останахме много удовлетворени от това, че ни се даде да изпълним нашата програма да си легнем навреме в очакване на големия ден - празника на есенното равенство и началото на новата духовна учебна година.

Този велик дух е роден и формиран в тази планина и гр. Смолян е отгатак хребетите на хоризонта. Усещаме необикновеното преживяване на отдавна чакана среща - с кого и за какво, остана забулено в тайна. Мястото силно ни привличаше, но трябваше да продължим.

Следващата ни спирка беше Белинташ - древно прорицалище на бесите, планинските траки. Пътувахме на запад по пътя Кърджали-Пловдив. Преди Асеновград от с. Червен се отбихме наляво, към високите била на

новата духовна учебна година.

Сутринта станахме рано и тръгнахме към върха-светилище. След 45-минутен поход в тъмнината пристигнахме навреме за изгрева на Слънцето. С посрещането му започнахме общия за цялото Братство духовен наряд. Тази обстановка беше необичайна за нашата група, свикнала с пейзажа на шуменското плато. Наоколо в голям кръг се изправяше верига от скални върхове и в центъра - билото на Белинташ. Ние се намирахме на планинска пло-

щадка от монолитна скала, на която имаше множество следи на жлебове, канали и отвори, които говореха за строежи в далечното минало. Виждаха се и два големи кладенеца, издълбани в самата скала. Тук се досещам за едно описание, дошло от Античността, за централното светилище на траките, направено на висок планински връх, където са били изградени павилиони - представителства на различните тракийски племена. Слязохме в подножието на върха на удобна поляна, където изиграхме последната за годината Паневритмия. Останахме много удовлетворени от това, че ни се даде да изпълним нашата програма да си легнем навреме в очакване на големия ден - празника на есенното равенство и началото на новата духовна учебна година.

Тръгнахме обратно за Шумен, като посетихме още едно свято място - братския салон в Пловдив. Всички се зарадвахме на новата придобивка на нашите пловдивски приятели и направихме кратък наряд с пожелание да се множат салоните на Братството. Пожелахме си и ние в Шумен да имаме подобна придобивка. Благодарим на братята и сестрите от Пловдив, които ни изчакаха в ранния следобед, за да ни посрещнат. За нас тази екскурзия беше незабравимо изживяване и ни донесе обновление и нов импулс в братския живот. Пътувахме заедно и всички се чувствахме щастливи.

Атанас Атанасов

Пътуване до Охрид - българския Ерусалим

от стр. 5

като най-голямата му дълбочина е около 300 м. Нужни са поне няколко дни, за да може човек да се потопи в атмосферата на историческото минало и природната красота. Туристическа атракция е пътуването с корабче и слизането на скалистия бряг под Самуиловата крепост до църквата „Св. Йоан Канео“. Тук се изкачваме по стръмни стъпала към височината. Преминаваме покрай руините на старата Охридска книжовна школа. Сега се правят мащабни археологически разкопки и проучвания. Тук се забелязват основите на старата базилика от IV в. и възстановената църква „Св. Климент Охридски“. Над тях е Самуиловата крепост в цялото си величие, която разказва само българска история. От високите входни кули на крепостта се открива широка панорамна гледка към целия град, езерото и високите планини. Тук като неразделна част от пейзажа през последните години е гайдарят

бай Стоян - здрав българин на 72 години и бивш маратонец, който постоянно оглася простора с български ритми и мелодии.

Маршрутът ни продължава към старата част на града. Първо се спираме на античния амфитеатър, който е възстановен и в момента е концертна зала. След това се спускаме до църквата „Св. София“, продължаваме по крайбрежната улица и се спираме пред величествената къща на братя Робевци, превърната в музей на града. Среждаме табела, отвеждаща ни до къщата на Григор Пърличев - един от първите български учители в Ох-

рид през XIX в. Заедно с Кузман Шапкарев, Янаки Стрезов и други учители е от будителите на българската култура и духовност в града и околността.

Църквата „Св. София“

Както отбелязват изследователите, преди тях надали е имало поне един българин, който да може да чете и пише на български. Училището е било гръцки и само за богатите граждани.

За няколко десетилетия тези български просветители огранотавят цялото население на Охрид и околността. Обиколката ни завършва на градския кей и тук

са, бих желал да кажа няколко думи, представящи собствената ми позиция. Македония е изкуствена държава с измислена идеология. Истината може да бъде скрита известно време, но не може да бъде скрита изобщо. Инерцията на македонизма е видимо силна. Където и да отидете в Охрид - на пазара, по музеите, в магазините, в ресторантите, - навсякъде вървят българските левове. Когато разговаряме, обикновените хора ни казват: „Ние сме едно“. От друга страна, съществува безумието един и същи народ да е разделен и принуден да играе някакъв странен театър. Завършвам с думите на един съвременен българин от Охрид: „Старото българско възраждане е започнало от Македония и съвременното българско възраждане ще започне от тук“.

Без да претендирам за изчерпателност в пътепи-

печат. Всички паметници от българската история се представят за македонски, макар че едва ли има сериозна научна институция, която да признава тези факти. Обикновените

граждани знаят своя български произход, но знаят и силата на репресивната система. Охрид е духовна територия на България и затова преобладаващите туристи са от България. Паметниците в Охрид не значат за албанци, сърби и гърци, но за нас, българите, това е нашият Ерусалим. Малко по малко животът налага своето. Социалните и икономическите условия са по-силни от измислените идеологии. Където и да отидете в Охрид - на пазара, по музеите, в магазините, в ресторантите, - навсякъде вървят българските левове. Когато разговаряме, обикновените хора ни казват: „Ние сме едно“. От друга страна, съществува безумието един и същи народ да е разделен и принуден да играе някакъв странен театър. Завършвам с думите на един съвременен българин от Охрид: „Старото българско възраждане е започнало от Македония и съвременното българско възраждане ще започне от тук“.

Атанас Атанасов

На празника "Сен Мишел" в Бонфен - Франция

от стр. 5

Когато разбираха, че идвам от България, някои с уважение се поклоняха, други започваха въодушевно да разказват за свои опитности, свързани с нашата страна. Става ясно, че в Бонфен идват рядко българи, но те са на особена почит. Колко е приятно да отидеш в една непозната страна и да срещнеш познати лица! Задръжаш погледа си за момент и изненадата

ли за светлината и топлината и са направили дихателните упражнения, всички се връщат обратно. На портата ги поздравяват с вдигната ръка братята, които през нощта са охранявали седалището, давайки своя безкористен принос за спокойствието на присъстващите. През цялата сутрин ще срещаш хора с усмихнати лица, поздравяващи те с "добър ден".

След закуската след-

език. Започва се с песни, които всички изпълняват като един цялостен организъм. Между всяка песен има малка пауза, през която в мълчание възприемат вибрациите, породени от нея. Повечето от песните се пеят на четири гласа, но всички пеещи започват и завършват едновременно. Това дава възможност да се усети силата на единството. Приижда чувство на умиление, като слушаш

не храната се предава от ръка на ръка, с усмивка, на която не можеш да не отвърнеш със същото. Така вниманието на всички е насочено към близкостоящите до тях братя и сестри, като се предлага храна първо на тях. След храненето се слуша около четвърт час класическа музика.

Празникът "Сен Мишел" се чества с голям огън, за който предварително братята бяха приготвили дърва. Огънят бе запален точно в 20.00 часа. Всички насядали около огъня, наредени в голям плътен кръг, изпълняват "Аум" и "Благославяй". Слуша се кратка лекция, в която Омраам Михаил Иванов говори за огъня като важен елемент в живота. Завалей, сякаш за благословение. Никой не се притесни. Всички около огъня запяха "Духът Божий". Денят свърши в 21.30 ч. Братята и сестрите тихо си разотидоха.

Благодарих за възможността да се запозная с една друга реалност, да срещна вече познати лица, да установя нови контакти и да се почувствам горда, че идвам от България - място, от което Духът е избрал да разпространява това велико учение на любов и братство. Благодарих за възможността да осъзная, че независимо от външните форми, практики, цвят на кожата, километрите и годините, във всички нас се крие една обща същност и тогава, когато думите не стигат, се отварят сърцата за разговор.

Благодаря за подкрепата на братята и сестрите, без чиято помощ би било много по-трудно осъществимо това пътуване и специално на бр. Еудженио от Италия, който ми гласува голямо доверие и прояви достатъчно търпение през цялото време.

Валентина Генчева

Музиката на Учителя - наслада и работа

Тази година сестра Ина Дойнова бе три пъти гост на търновската група. Преживяхме незабравими мигове на радост и удовлетворение от духовното общуване с нея.

През лятото, преди качването ни на Рила, се състоя вълнуващ концерт в залата на Военния клуб. Изпълнители бяха сестра Ина и Росица Чиликова, цигуларка от Бургас. Залата бе препълнена. Концертът бе посветен на българските фолклорни мотиви и техния медитативен характер в музикалното творчество на Учителя. За таили дъх, пренесени в друго, по-светло измерение, жадно поглъщахме звуците, с които музикантите успяха да нахванат душите ни и да хармонизират енергийно разнообразната публичка.

На 16 октомври сестра Ина отново бе с нас, за да сподели мигове от рождения ден на сестра Павлина Даскалова. Песни, спомени и задушна тържественост в молитвен дух ентусиазираща всички в препълнения салон, който е и дом на рожденичката. Сестра Ина рецитира проникновено „Песента на Амунда“ от Весела Несторова, пренасяйки ни в света на идеите.

От 26-и до 31-и октомври отново бяхме заед-

но. Под ръководството на гостенката, която вече чувстваме толкова близка, разучавахме песни. За втори път Ина беше наш музикален учител. Всеки ден, сутрин и вечер, репетирахме под вещото и педагогическо ръководство, получихме ценни познания за вокалното изпълнение, за характера на окултната музика и дори уроци по нотопис и музикална теория.

Редовните събирания на голяма част от групата ни в присъствието на един магнетичен и вдъхновяващ преподавател се отразиха сплотяващо, удовлетворяващо и духовно повдигащо на всички.

По наше желание най-продължително работихме върху песента „Аз смея да кажа“, защото в една от беседите от томчето „Към извора“ Учителя дава нейното тълкувание и уточнения как да се пее. Сестра Ина предложи да се напише есе върху заглавието на песента, т.е. кой какво и как смее да каже.

Благодарим на Учителя, че чрез нейното присъствие съпреживяхме множество позитивни и възвишени състояния от съприкосновението ни с истинското музикално изкуство!

Снежана Димитрова
Стела Рускова

преминава в прегръдка от радост. Приятно е да чуеш, че следващата година пак биха искали да дойдат през лятото на Рила...

Денят започва с развиделяването. Отваря се източната порта на селището, след което братята и сестрите в мълчание се отправят към скалите в близост, за да посрещнат изгриващото Слънце. Камъните, грижливо наредени, червени на цвят, приютяват един по един пристигащите, които събуват обувките си, сякаш влизат в храм, и тихо седат. Слънцето изгрива, озарявайки очакващите лица. Медитацията трае около час. След като са благодарни

ва Паневритмия за тези, които знаят да играят. Останалите тихо гледат от страни, стремейки се да запазят общата хармония. Братята играят облечени в бяло, сестрите в бяло или в други наситени цветове.

В 12.00 ч. се влиза в "Голямата зала". Всички се движат мълчаливо, заемайки определените места. Ще се прожектира видеоконференция, изнесена от Омраам Михаил Иванов. За братята и сестрите, които не говорят френски език, са осигурени предварително слушалки, чрез които имат възможността да слушат лекцията, преведена в същия момент на избран от тях

500 души, пеещи на български език, не успявайки да произнесат всички думи правилно, но пеейки с уважение и преклонение.

В лекцията, която бе прожектирана, Омраам Михаил Иванов спомена своя Учител Петър Дънов няколко пъти, давайки примери от свои спомени с Учителя. Често успява да размее слушателите си с чувството си за хумор. Някои от присъстващите си водят записки, но никой не си позволява да нарушава тишината. След лекцията следват молитва и формула. Донася се храната от дежурните сестри и се оставя в края на масата. Оттам насет-

Бяхме и заедно, и на Рила

Лятната Духовна Школа Рила 2008 приключи, но уроците тепърва трябва да ги проумяваме. За всяка братска група и Братството като цяло те бяха различни и изводите трябва да бъдат направени. Важно е да осъзнаем, че сме благословени с Учителя, Учението, Братството и групите по места и имаме изключителната привилегия да работим за своето и общо повдигане.

Един такъв мощен импулс за работа получихме на поредната братска покана за заедност от гр. Дупница. На 26 октомври т.г. се събрахме братя и сестри от Перник, Благоевград, София, Кюстендил и Дупница. Вина-

ги е радостно и вълнуващо да можем отново да обменим мислите, чувствата и опитностите си. Брат Андрей Грива говори за предстоящия юбилей на Учителя през 2009 г. и начините, по които можем да го отбележим в цялата страна, както и за направеното до момента. Йоана Стратева, която наскоро се завърна от Канада, сподели с нас за срещите и концертите, които е имала. Получихме и покана от приятелите от Дупница за предстоящата научна конференция в Паничице.

За наша радост Йоана Стратева и Божидар Симов изпълниха по изключителен начин музи-

ка от Учителя и душите ни се разтвориха, и сърцата ни се сляха. С помощта на Галина Герасимова звуците се оцветиха с картини от Рила, които тя бе събирала и подбрала с голям усет.

И бяхме заедно, и бяхме на Рила, и си търнахме усмихнати и изпълнени с вдъхновение и желание за работа, която да преобрази сърцата и умовете ни, и да ни даде подтик за разрешаване на всички задачи, които стоят пред вратата на нашите души.

Благодарим ви, приятели от Дупница, и нека и вие, и всички ние намерим най-прекия път към сърцата си - Любовта.

Ива Янчева

Ина Дойнова на работа с търновската група

Рилско настроение

списание
осем8
ЗА ТВОЯ КОСМОС

Ако тъгувате по сп. „Космос“, търсете от декември „Списание 8“. То е първото българско научнопопулярно списание. То е списание за онези, които продължават да гледат звездите, за мечтателите, за любозитните.

Списание то не се страхува да задава неудобни въпроси. Да провокира. Още в първия брой читателите ще бъдат изненадани:

- > От корицата на списанието ще ви погледне артефакт на антропоморфно същество, да не кажем направо извънземно, което е открито някъде до Благоевград.
- > Читателите ще преоткрият своя бивш президент Желю Желев в една нова светлина – като отривател на четвъртото измерение. Д-р Желев оборва старите постулати за това какво представлява то, отхвърля дори теорията на Айнщайн, че четвъртото измерение е времето.
- > Ще разберат защо Соломон Паси пие фреш от люти чушки. И разбира се, ще научат защо списанието се казва „8“. Ще научат защо името Исус означава 888, а всяка дума, свързана с него, е кратна на осмица. Списанието е месечно, луксозно, богато илюстрирано.

Отражения

Изложбата „Отражения“, на фотографа Александър Иванов се откри на 5 ноември в Художествената галерия в Казанлък. Сред 58-те картини в 29 диптиха, представящи природата в девствения й вид и след консуматорската намеса на човека, са намерили пространство и снимки от връх Вихрен и ски зона Бан-

густ, съпоставени със строежа на лифта Паничище - Пионерска. Александър Иванов споделя търсенето си в този свой проект с думите: „Всички ние живеем с раздвоена душа в един раздвоен свят. Едната ни половина е потопена в хаоса на ежедневието... Другата все още живее с идеализма... Можем ли да

заобикаля и ни дава живот? Отговорът също е - едва ли!..“ Ето и неговите думи, споделени специално за изложбата „Отражения“ на фотографа Александър Иванов: „Бях на 11 години, когато се докоснах до учението на Бялото братство в семейството на моя кръстник. Четейки книгите на Михаил Ива-

ществих 20-годишната си мечта да дойда на Рила. Тук на планината видях един начин на живот, който дълбоко трогна сърцето ми. Тук усетих толкова щастие и радост, хармония и обич в единство с природата, че бих искал това да продължи през целия ми живот.“

Цвета Христова
Вера Петканчин

18 август 2008 г. Паневритмията на „Бъбрека“ снимана от парапланер автор: Александър Иванов

ско, разкриващи покъртителното унищожение на Пирин планина, и снимки от празничната Паневритмия на 20 ав-

счетаем интересите на стремително развиващото се консуматорско общество с интересите на природата, която ни

нов, а по-късно и на Петър Дънов, си казвах: България навярно е много красива страна. Едва тази година осъ-

Есен

Есента изпразва гнездата на птиците и дърветата протягат боси нозе...
Есента докосва с тишината душите ни и с път към вечност прииждаща тихо в студ за безкрай ни зове...
Есента в аромат на дюли облича ни и в спомен за огън и дъжд ни зове, есента е зрялост умираща и за пролет мечтае моето малко, но тъжно за слънце сърце.

Ива Христова

Поучителни случки

Нали чуха

Паганини вървял из града и на е динъгъл на улицата в и дял немооще н старец да свири на цигулка с треперещаръка. Многохора минавали, но малцина пускали по някоя монета на стария цигулар. Паганини се спрял пред стареца, взел цигулката му и започнал да свири. Минувачите поразени се спирани и около двамата скоро се събрала голяма група хора, които слушали виртуозното изпълнение. Така за кратко време пред стареца се събрала купчина пари.

С просълзени очи старецът се обърнал към Паганини:

- Благодаря ти, синце, благодаря. Звучите от моята немощна ръка не можаха да разтворят сърцата, но те не издържаха пред твоето майсторство.

- Какво значение има, старче, кой ще свири. Нали те чуха...

Из Словото на Учителя

Нови книги

ОЧАКВАЙТЕ ПРЕЗ ДЕКЕМВРИ НОВИТЕ КНИГИ НА ИЗДАТЕЛСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“:

„Акордиране на човешката душа“ т. 2

„Абсолютният закон“

роман от Невена Неделчева
I издание

Песни на Учителя

II издание

Ръководство по блок флейта

по музика на Учителя,
автор Снежина Стойчева

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
Предпечат: Евгени ИВАНОВ e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,50 лв.